తీవ్రవాద నాయకుడు

శ్రీ బాలగంగాధరతిలక్

శేషయ్య మున్సిపాలిటీవాళ్ల రోడ్లన్నీ తిరుగుతూంటాడని చెప్పడానికి అతని పై జావాలు నిదర్శనం.

ఆరోడ్లమీద దుమ్ము మాంచి ఒత్తుగావుండి, అడుగు పెట్టగానే ఝూమ్మని రేగిపోవడం మున్సిపాలిటీవారి బుద్ధి కుశలతకి నిదర్శనమైనట్టు.

శేషయ్య ఇలా తిరగడంవల్లనే రోడ్లరిగిపోయి, దుమ్ము లేస్తోందని ఒక కౌన్సిలర్ విమర్శకులకి చెప్పిన జవాబు.

పాపం శేషయ్యకి తిరగడమేపని. ఆకలేసినప్పుడల్లా శేషయ్య తిరుగుతూంటాడు. అదేమిటోకాని, రోజూ శేషయ్యకి ఆకలేస్తుంది.

ఎప్పుడూ కడుపునిండా తినడానికి వీలు దొరకదు కాబట్టి ఎప్పుడూ ఆకలేస్తూనే ఉంటుంది. అందుకే ఎప్పుడూ తిరుగుతూటాండు.

ఆ వూళ్లో ఉపాధ్యాయులు భూ పరిభ్రమణాన్ని శేషయ్యతో పోల్చిచెప్పడంవలన విద్యార్థులకి చటుక్కున అర్థమైపోతోందని ప్రతీతి.

ఇటు శ్రమిక లోకానికీ, అటు ఉద్యోగానికీ సంపాదనకీ నోచుకోని, స్థిరత్వంలేని, ఏమీ చెయ్యలేని, ఎందుకూపనికిరాని శేషయ్యలాంటి నిరర్థకపుశాల్తీ ఒకటి చిన్నరకం మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో బయల్పడుతుంది.

శేషయ్య స్కూలుఫైనల్‌వరకూ చదువుకున్న వాడేనని వదంతి కూడా వుంది. మధ్య మధ్య ఇంగ్లీషు మాటల్నీ ఉద్యోగపర్వంలో తిక్కన పద్యాల్నీ గబగబా అనేస్తాడనీ, ఒక్కొక్కసారి నిశితంగా తెలివి తేటల్ని ప్రదర్శిస్తాడనీ కొందరు చెప్పుకుంటూ ఉంటారు.

అయితే అతనెందుకు వృథాగా ఏ సంపాదనా, ఏ పనీ లేకుండా ఉండిపోయాడు? ఈ ప్రశ్నకి దేశంలోని నిరుద్యోగం మీదా మనస్తత్వాలమీదా కొందరు నిపుణుల్ని కమిటీ కింద వేసి, పరిశీలన చేయిస్తే తప్ప సమాధానం దొరకదు.

శేషయ్యకి ఓ విధవ అక్కగారూ, తల్లీ ఉండేవారు. ఇతని సంపాదనా చాతుర్యానికి తట్టుకోలేక తల్లి పరలోకానికి చప్పుడు చెయ్యకుండా వెళ్ళిపోయింది. అంతకన్నా గప్‌చిప్‌గా అక్కగారు ఒకనాటిరాత్రికి రాత్రి ఎవడితోనో లేచిపోయింది.

ఆరోజున శేషయ్య చాలా విచారంగా ఉన్నాడు. అక్కగారు చేసిన అప్రతిష్ఠ పనికికాదు—తను కూడా ఆడదై వుంటే ఎవడేవా లేవదీసుకుపోనుకదా అని.

ఇప్పుడు శేషయ్య లోఫర్.

ఇదివరకు ఎరిగున్నవాళ్లూ, పాత స్నేహితులూ, దయా హృదయులూ ఎప్పుడేనా ఏదేనాఇస్తే తీసుకుంటాడు, తింటాడు, నిద్రపోతాడు. లేనిదే తిరుగుతూంటాడు, అర్థం లేకుండా.

అదేకాదు, అతను మంచివాడు కూడా. దొంగతనం చెయ్యడు, తన కివ్వలేదని ఒకణ్ణి నిందించడు, మోసం చెయ్యడు, డబాయించడు. ఆ రోడ్లమీద అలాగ తిరగనిస్తోన్నందుకు అందరికీ కృతజ్ఞత తెలుపుతూన్నట్టు ఉంటాయి అతని కళ్లు.

ఇటువంటి పరమ దరిద్రుడియొక్క అవసరం ఎవరికీ ఉంటుందని మనం కలలో కూడా అనుకోం. అయితే తిరపతికి మాత్రం ఇతనిలోని గర్భిత శక్తిని—Potential కనిపెట్టే గౌరవం దక్కింది.

ఆ వూళ్లోవున్న తీవ్రవాద సంస్థ కార్యదర్శి తిరపతి. సమ్మెలూ, నిరసన ప్రదర్శనాలూ, ఎర్ర జెండాలూ, నల్లజెండాలూ కొట్లాటలూ, నినాదాలూ ఇవన్నీ తిరపతి కార్యదీక్షా ఫలితాలు. అతడు అశాంతిని రేపుతాడు. మంచులోంచి మంట పుట్టించగలిగిన తీవ్రవాది.

ఆకలితో ఉన్నవాడు, ఆస్తిపాస్తులు లేనివాడు, నిరాశ అంచులమీద నడుస్తూన్నవాడు—ఈవేళో రేపో కాస్త ప్రేరణ ఇంగుతో బ్రహ్మాండమైన తీవ్రవాదిగా సోషలిస్టో, కమ్యూనిస్టో, బోల్షివిస్టో—ఏదో ఒకటి అయిపోయే సావకాశం వుందని తిరపతి దృఢాభిప్రాయం. అందుకే శేషయ్యతో స్నేహం చేశాడు. రోజూ అతనికి ఎన్నో చెప్పేవాడు. ప్రపంచంలో రెండే వర్గాలునా యున్నాడు. ఈ రెండింటికీ, పాముకీ, ముంగిసకీఉన్న ఆజన్మవైరం లాంటిది ఉంది అన్నాడు.

చారిత్రకంగా ఆధారాలు చూపించాడు. రష్యా—చైనా దేశాలలో ప్రజా విప్లవాన్ని చిత్రించాడు. చివరికి తన భావ బీజాలు అతనిలో అంకురస్థితికి వచ్చాయన్న సమయాన, 'మా సంస్థలో—పార్టీలో చేరు శేషయ్యా. నీ హక్కులకోసం, నీ వేలాది సోదరులకోసం నడుంకట్టి అగ్రగామివై నడు, నడిపించు' అని ఆవేశంగా హెచ్చరించాడు.

తిరపతి ఉపన్యాసం గంటన్నరసేపూ విన్నాక, శేషయ్య తల గోక్కుంటూ తాపీగా 'సర్లెండి. మా మాధవుణ్ణి కలుసుకుని వాడు కూడా మంచిదే అంటే చేరుతానులెండి. ఏదో మీరింతగా అడుగుతూంటే.......' అంటూ నసిగాడు.

తిరపతి నివ్వెరపోయాడు. ఒక రాజకీయమైన ఆదర్శం కోసం, దేశంకోసం ఇంతగా తను చెపితే, ఇదేదో మొహమాటం

అభినయించే శేషయ్యని చూడగానే తిరపతి జన్మకంతటికీ సరిపోయేటంత నిస్పృహ కలిగింది. అందులోనూ శేషయ్య చెప్పిన మాధవుడు ధనవంతుడు. ఆ వూళ్లోకల్లా ధనవంతుడు. తిరపతి లేచి, శేషయ్య మొహంమీద మొహంపెట్టి గట్టిగా కంఠనాళాలు ఉబ్బేటట్టుగా 'రియేక్షనరీ—పెటీబూర్జువా' అని అరచి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు. ఆ మాటలలోని అర్థమూ విందా ఏవిటో తెలియకపోయినా తిరపతికి ఎందుకు కోపం వచ్చిందా అని ఆలోచించుకుంటూ ఇంకా తలగోక్కుంటూనే రోడ్డు పట్టాడు శేషయ్య.

మాధవుడితండ్రికి ఇన్‌కమ్‌టాక్సువాళ్ల లెక్కల ప్రకారం సాలుకి యాభై వేల రూపాయలు తక్కువ కాకుండా ఆదాయం. ఇదికాక, పన్నులకీ, ప్రభుత్వపు కన్నులకీ దొరకని ఆదాయం ఎవరికి తోచిన రీతిని వాళ్లు అంచనా వేస్తూంటారు. ఇంత శ్రీమంతుడైన మాధవుడూ, శేషయ్యా స్నేహితులవడానికి కారణం వీళ్లిద్దరూ ఆ ఆవూరి స్కూల్లో ఫేలౌతూ, ప్యాసవుతూ ఏడెనిమిదేళ్లు కలసి చదువుకోవడమూ—కలసి వేరుసెనక్కాయలూ, బటానీలు కొనుక్కు తినడమూలాంటి సంఘటనలు. ఇప్పుడిద్దరికీ పాతిక సంవత్సరాల వయస్సు దాటినా, వారి మధ్య అంతరం బాల్యంలోకన్నా ఎక్కువైనా, ఎప్పుడోకాని రోడ్డుమీదతప్ప, కలుసుకోకపోయినా, శేషయ్యకి మాధవుడంటే అభిమానమూ, నమ్మకమూ కూడా.

కారు ఆపుచేసి, మాధవుడు పిలుస్తాడు. శేషయ్య ఓ నిముషం ఆకల్నీ, బాధల్నీ మరచిపోయి, నవ్వుతూ దగ్గరగా వెళతాడు.

'ఏరా శేషూ! బాగున్నావా' అంటాడు మాధవుడు.

'ఆఁ రోడ్లమీద యిలా చక్కర్లు కొట్టుతున్నాను'.

'నీ పనే బాగుందిరా'.

'అదేం?'

'మానాన్న డబ్బివ్వడురా. కొట్లల్లో కాఫీ హొటళ్లలో అప్పులు రెండువేలు. ఫ్రెండ్సుకి అయిదారువందలు ఇవ్వాలి. పెట్రోలు బంక్‌కి ఆర్నెల్లనుంచి కానీ ఇవ్వలేదు. ఛీ ఛీ ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనిపిస్తోందిరా'.

శేషయ్య అటువంటి సమయంలో మిత్రుడిమీద నిజంగా జాలిపడేవాడు. 'మీ నాన్నకింత కరుకుతనం పనికిరాదు' అనేవాడు.

'మా నాన్న! రాక్షసుడు. విలన్. రావణాసురుడు. హిరణ్యకశిపుడు' అని తిడుతూ కారు స్టార్టుచేసి వెళ్ళిపోయేవాడు మాధవుడు.

.......నాలుగైదు నెలల అనంతరం శిథిల గృహావశేషమైన ఒక గదివంటిదాంట్లో నిదిరిస్తూన్న శేషయ్యకి తననెవరో పిలుస్తూన్నట్టనిపించి, కళ్ళు నులుముకుని బయటికి వచ్చాడు. మాధవుడు కార్లోంచి అమాంతం దుమికి, శేషయ్యని కావలించుకుని, 'శుభవార్తరా శేషూ' అన్నాడు.

శేషయ్య అర్థమైనట్టు నవ్వి, 'ఎప్పుడురా లగ్నం?' అని అడిగాడు.

'ఛఛ—పెళ్లి గిళ్లీకాదు. నా డియర్ ఫాదర్ చచ్చిపోయాడు. ఈ వేసవికి ఊటీ వెళ్లాంకదూ. అక్కడ సడన్‌గా, హాయిగా కళ్లు మూశాడు. ఒరేయ్ శేషూ, రాయిలా అలా నిలబడ్డావేంరా?—కంగ్రాచ్యులేషన్సు చెప్పక' అన్నాడు మాధవుడు శేషయ్య భుజాల్ని కుదుపుతూ.

బెదురుగా 'కంగ్రాచ్యులేషన్సు' అన్నాడు శేషయ్య.

'ఇంక పెళ్ళి విషయం చూడుభాయ్. నాలాంటివాడికి పెళ్ళి అటంకమేకాని, సుఖంలేదు. నలుగు రమ్మాయిలకి ప్రామిస్ యిచ్చి, వేర్వేరుగా లొంగదీసుకున్నాను—పెళ్ళని తెలిస్తే నలుగురూవచ్చి ఇంటిముందు సత్యాగ్రహం చేస్తారు. వాళ్లనెలా వదలించుకోవడమా అని బ్రహ్మాండమైన మానసిక పరిశ్రమ చేస్తున్నాను' అని ఓసారి ఆగి, మాధవుడు మళ్లీ యిలా అన్నాడు.

'ఈ శుభ సమయంలో ఆబాల్యమిత్రుడివైన నీకు ఎన్నడూ మరచిపోలేని ఒక బహూకృతి—ఒక అనుభవరూపంలో ఇవ్వదలిచాను. రా నాతో కారు ఎక్కు'.

శేషయ్య తన మాసిన గడ్డాన్నీ, పైజామాల్నీ చూసుకుని, సందేహిస్తూ, 'ఎందుకూ, ఎక్కడికీ?' అన్నాడు.

'నీకు అవన్నీ అనవసరం. నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి' ఆజ్ఞాపించాడు మాధవుడు.

శేషయ్య ఏనాడూ మాధవుణ్ణి కాదనలేదు.

కారు సెలూన్ దగ్గరా, రెడిమేడ్‌షాపు దగ్గర ఆగి, బయలుదేరేసరికి శేషయ్య రూపం సర్వాంగసుందరంగా అభినవంగా సూట్, బూట్, హేట్‌తో దర్శనీయంగా తయారయింది. ఈసారి కారు ఓ పెద్ద హొటల్‌ముందు ఆగింది.

'ఇదిగో శేషూ. రెండవ అంతస్తులో నీకోసం ఎయిర్ కండిషన్డ్ గది ఒకటి తీసుకున్నాను. ఈ మూడువందలూ నీ దగ్గర ఉంచుకో. నాల్గవరోజునాటికి నీ దగ్గర పైసా కూడా ఉండకూడదు. ఈ హొటలులో నీకు సర్వ సౌఖ్యాల్నీ, భోగాల్నీ ఎప్పుడు కోరినా పళ్లెంలోపెట్టి అందిస్తారు. హాయిగా, కులాసాగా అనుభవించు' అంటూ మాధవుడు మూడువందల రూపాయల నోట్లు శేషయ్య కోటుజేబులోపెట్టి విష్‌చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

తెల్లబోయి నుంచున్న శేషయ్యని ఇద్దరు హొటల్ జవాన్లు గౌరవంగా, భక్తి శ్రద్ధలతో నడిపించుకు వెళ్ళి లిఫ్ ఎక్కించి రెండవ అంతస్తులో ఒక పెద్ద గదిలో దిగవిడిచారు.

చలువరాయి చప్టాలో, చల్లదనంఇచ్చే రంగులతో నిగనిగ మెరిసే సామగ్రితో టెలిఫోన్, రేడియోగ్రాములతో వేడి, చల్లని కుళాయిలతో, కిటికీలకి సిల్కు తెరలతో పువ్వుల కుండీలతో ఎవరో సౌఖ్యం అనే భావాన్ని భౌతికంగా తర్జ

మూచేసి, నాలుగు గోడలమధ్యా బంధించినట్లనిపించింది శేషయ్యకి.

మంచంమీద వాలగానే డన్‌లోపిల్లో మెత్తని పూవుకి తన్నాక దేవకన్య మెత్తగా మత్తుగా కౌగలించుకుంటూన్నట్లు అనుమానపడి, ఫక్కున నవ్వేశాడు.

'రోజుకి గదికి అద్దె ఎంత?' అని అడిగాడు శేషయ్య.

'నలభై రూపాయలు' అన్నాడు బోయ్.

ఉలిక్కిపడి 'నాకు తాగేందు కేదేనా కావాలి. మాంచి మాంచి........' అని పేర్లు తెలియక తికమకపడ్డాడు శేషయ్య.

రక రకాల పానీయా లతని ముందుకువచ్చి పడ్డాయి.

'నాకు తినేందు కేదేనా కావాలి' అన్నాడు శేషయ్య.

నానా విధ భక్ష్యాలూ అతని ఎదుట సాక్షాత్కరించాయి.

'అబ్బ, ఒళ్ళు నొప్పులుగావుంది. నిద్ర వస్తోంది' అనుకున్నాడు శేషయ్య తనలో తాను.

ఒక శ్రీథ మంగలి వళ్లు పట్టగా, రేడియోనుండి చక్కని పాటవింటూ కలలుకంటూ నిద్రపోయాడు శేషయ్య.

సాయంత్రం టాక్సీలో పార్కుకీ, ఊరు శివారుకీ థియేటర్‌కీ వెళ్లాడు. ఎక్కడా అతనికి అమితమైన గౌరవం. ఒకచోట జనం గుంపులుగాచేరి, గారడీ ప్రదర్శనాన్ని చూస్తున్నారు. అటువంటి వీథి ప్రదర్శనాలు చూడడం బాగా అలవాటయిన శేషయ్య కారాపి, అక్కడ దిగాడు. ఎవరో అడిగారు.

'అయ్యా తమ రెవరు. ఎక్కడ ఉంటున్నారు?'

'దేవేంద్రాహోటల్, రూమ్ నెంబరు 18' అన్నాడు శేషయ్య.

అంతే. జనం పాయలుగా విచ్చిపోయారు. జనం పీతల్లా ముడుచుకుపోయారు. కొందరు 'సలాం' అన్నారు. కొందరు నమస్కరించారు. పక్కనున్న టీ దుకాణంవాడు గబగబా ఓ కుర్చీ తీసుకువచ్చి వేశాడు. శేషయ్యకి వెర్రి ఆనందమూ, గర్వమూ కలిగాయి.

రాత్రి వెన్నెలలో **Roof – garden** లో భోంచేశాడు. సగం సగం బట్టల్ని ధరించి, ఉద్రేకపరిచే నాట్యాన్ని చూస్తూ బీరునీ వైన్‌నీ తాగాడు. తూలుతూ గదిలోకి వచ్చాడు. కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు.

'చిత్తం' అన్నాడు నౌకరువచ్చి.

'కావాలి' అన్నాడు శేషయ్య.

'ఏవిటిసార్'

'వాళ్ళు'.

'ఎవరుసార్'.

'పిల్లలు'.

కాసేపట్లో కృత్రిమమైన నవ్వుల్ని కురిపిస్తూన్న ఒక తైనాతీ వచ్చాడు. ఆల్బమ్ ఒకటితీసి, చూపించాడు. ఆశగా, ఆబగా అన్ని బొమ్మలూచూసి ఒక బొమ్మమీద వేలు పెట్టి 'యిది' అన్నాడు శేషయ్య.

'యాభై రూపాయలు' అన్నాడు తైనాతీ'

'ఆల్‌రైట్' అన్నాడు శేషయ్య.

అందానికీ అలంకారానికీ, కృత్రిమత్వానికీ ఆడదానికీ, పశుత్వానికీ ప్రేమకీ మధ్యగల వ్యత్యాసం తెలియని శేషయ్య ఒక అపరిచిత వ్యభిచారిణి కౌగిలిలో సొమ్మసిలి నిద్రపోయాడు. మూడు రోజులూ ఎన్నడూ ఎరుగని ఆనందాన్నీ తృప్తినీ గర్వాన్నీ అత్యున్నతస్థాయిలో పొందిన శేషయ్యకి తల తిరిగిపోయింది. వివేకం తప్పిపోయింది. అధికారమూ, సౌఖ్యమూ తన జన్మహక్కు అనుకున్నాడు—తనే సౌఖ్యమూ, అధికారమూ అంటే అనుకున్నాడు.

మూడవరోజు రాత్రి పండ్రెండు గంటలకి మూడవ బొమ్మ శేషయ్య గది విడిచి వెళ్ళిపోయింది. నిద్ర మత్తులోఉన్న శేషయ్యకి తెల్లవారగానే తాను గది కాళీచేసి తన పాత తాటాకు ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలన్న జ్ఞానం చటుక్కున తేలుకాటులాగ చుర్రుమంది.

ఎవరో ఒక పెద్ద నిచ్చెనవేసి, ఎత్తుకి మరీ ఎత్తుకి ఎక్కించేసి, ఉన్నట్టుండి దభాల్న కిందకి తోసివేసినట్టయింది శేషయ్యకి. అతనిబుర్ర తీవ్రంగా పని చెయ్యడం మొదలు పెట్టింది. భయమూ బాధా నిర్వేదమూ కలిగాయి. వళ్ళు బిగించాడు. తల పట్టుకున్నాడు. ఎయిర్ కండిషన్డు గదిలో కూడా అతనికి చెమటలు పట్టాయి. తెల్లవారేవరకూ ఆలోచిస్తూ, గదిఅంతా కలయదొక్కాడు.

ఏడుగంటలకి—ఉదయం—హోటలు విడిచి రోడ్డుమీద అడుగుపెట్టాడు. మాధవుడు నవ్వుతూ ఎదురొచ్చాడు. 'ఏరా, ఎలాగవుంది?' అన్నాడు.

కోపంగా మాధవుణ్ణి ఆపాదమస్తకం పరీక్షించి 'హుం' అన్నాడు శేషయ్య.

'ఏమిట్రా యిదీ' అన్నాడు మాధవుడు.

'చంపేస్తా'.

'ఎవర్ని'.

'నిన్ను'.

'ఆ—'అంటూ ఒక్క అడుగు వెనక్కివేసాడు మాధవుడు.

'ప్రపంచంలో రెండే రెండు వర్గాలు. ధనికులూ, పేదలూ. వీరిమధ్య ఎప్పుడూ ఎడతెగని వైరం. జాగ్రత్త మాధవ్! ఇంతమంది దరిద్రుల్ని నిస్సహాయుల్ని నీచుల్ని తయారు చేసిన నిన్నూ, నీలాంటివాళ్లనీ క్షమించేదిలేదు. నువ్వంటే నాకు వైరం. పీక దాకా ద్వేషం, అసహ్యం'—అంటూ గబగబా వెళ్ళిపోయాడు శేషయ్య.

మాధవుడు తెల్లబోయి నుంచున్నాడు. మాధవుణ్ణి చూసి, ప్రత్యుత్థానం చేసేందుకు వచ్చిన హోటల్ మేనేజరు శిలా సదృశుడై పోయాడు.

శేషయ్య తిన్నగా తీవ్రవాద సంస్థ కార్యాలయానికి వెళ్లాడు. అక్కడ కుర్రవాణ్ణి జుట్టు పట్టుకుని ఊపుతూ, 'ఏడీ తిరపతి ఎక్కడ' అని గర్జించాడు. కుర్రాడు భయపడి ఓగది చూపించాడు. శేషయ్య విసురుగావెళ్ళి, 'తిరపతీ, నీ సంస్థలో చేరాను. నా పేరు రాసుకో' అన్నాడు.

తిరపతి గుడ్లప్పగించి చూస్తున్నాడు.

శేషయ్య పిడికిలి బిగించి, గాలిలో వూపాడు. 'ఈ ధనిక వర్గాన్ని నాశనం చెయ్యడమే నా జీవితాశయం. నల్లుల్లాగ నలిపి పారేస్తాను. విప్లవం నా ధ్యేయం. హింస నా సాధనం. ద్వేషం నా రక్తం' అని అరిచాడు.

ఆలస్యంచేస్తే తననే చంపేస్తాడేమో అన్నంత తొందరలో గబుక్కున శేషయ్యపేరు రాసేసి సభ్యత్వపు రసీదు శేషయ్యకిచ్చాడు తిరపతి.

'ఇప్పుడు నేనేం చెయ్యాలి'—అడిగాడు శేషయ్య.

'సాయంత్రం మీటింగ్. అక్కడికి రా' అన్నాడు తిరపతి. మీటింగులో శేషయ్య ఉపన్యాసం విన్నవాళ్లు ఒళ్లు జలదరించి, కంగారుపడిపోయారు. అతనేం చెప్పాడో సరీగా ఎవరికీ తెలియదుకాని, చూపులూ, మంటలూ, శ్మశానాలూ, గద్దలూ, రక్తమూ మొదలైన భయంకరమైన మాటలు చాలా చాలా వినిపించి, చాలామంది చప్పట్లు కొట్టేశారు.

నాటినుండీ ఎక్కడ చూసినా శేషయ్య. పోస్టర్లు అంటిస్తూ శేషయ్య, మీటింగులలో శేషయ్య, సమ్మెలలో శేషయ్య......

ఓసారి ఎవడో ఒక ధనవంతుడితో మాట్లాడినందుకు ఒక సభ్యుడిని సాచి లెంపకాయ కొట్టాడు శేషయ్య.

ఇంకోసారి ఓ సినిమాతార బొమ్మని జేబులో దాచుకున్నందుకు ఒక యువకుణ్ణి వాళ్ల సంస్థ కార్యాలయం గదిలో పై వాసానికి తాడుకట్టి రాత్రంతా వేలాడతీశాడు శేషయ్య.

శేషయ్య కఠినంగా అయిపోయాడు. నిరంతర ధనిక ద్వేషం ఒక మహావ్రతంకింద కొనసాగిస్తున్నాడు. అందుకే మేడల్నీ మోటారు కార్లనీ ఫస్టు క్లాసురైలు పెట్టెల్నీ కూడా చూడడు. గట్టిగా కళ్లు మూసేసుకుంటాడు. అందమూ, ఆనందమూ, కళలూ—ఈమూడూ తీరికగల ధనవంతులకే కాబట్టి వాటి ప్రసక్తి కూడా రానివ్వడు. ఎప్పుడూ కొరకొరలాడుతూ నడుస్తూన్న కొరకంచులా ఉంటాడు.

శేషయ్యముందు తిరపతి నీరసించిపోయి, తక్కువ రకపు సంస్కరణవాదిలా అందరికీ కనిపించాడు.

శేషయ్య చుట్టుపక్కల గ్రామాలన్నింటికీ ప్రధానుడైపోయాడు. కొన్నాళ్లకి జిల్లా అంతటికీ ఏకైక తీవ్రవాద నాయకుడుగా గుర్తించబడ్డాడు.

శేషయ్య కళ్లల్లో ద్వేషం స్పిరిట్‌లా నీలంగా మండుతూంటుందనీ, ఇప్పటికీ అతనికి రాత్రుళ్లు కలల్లోకి 'హోటల్లో మూడు రోజులూ, మూడు బొమ్మలూ' వచ్చి ఉలిక్కిపడుతూంటాడనీ మాధవుడు అందరితోనూ అంటూంటాడుట!

కూరలవంటు

సీ. పులుసోర చేఁదునుప్పును దీపు నొగపును
గణుతింపఁ బానాధికములు గాక
చిముడంగఁ బొఱక, చిక్కనై యిగురకఁ
గాటువోవక, మఱి కలఁతపడక
యుడికి యూనుడుకక యుండి నీర్కమ్మక
బసరువేయక పరిపాటి చెడక
సంబారములతోడి సంబంధ మెడలక
పొగపుకాసిన విరిపోటుగాక

గీ. వింతలై జిహ్వకును రుచుల్ విస్తరిల్ల-దగు పదార్థంబు వెల్లడఁదాము తామ
భోక్తలకు భోజనాసక్తిఁ బొడమఁజేయ-నిందు వేడుకఁ గూరలు వండు నేర్తు.

పెదపాటి యెఱ్ఱన కుమార నైషధము.